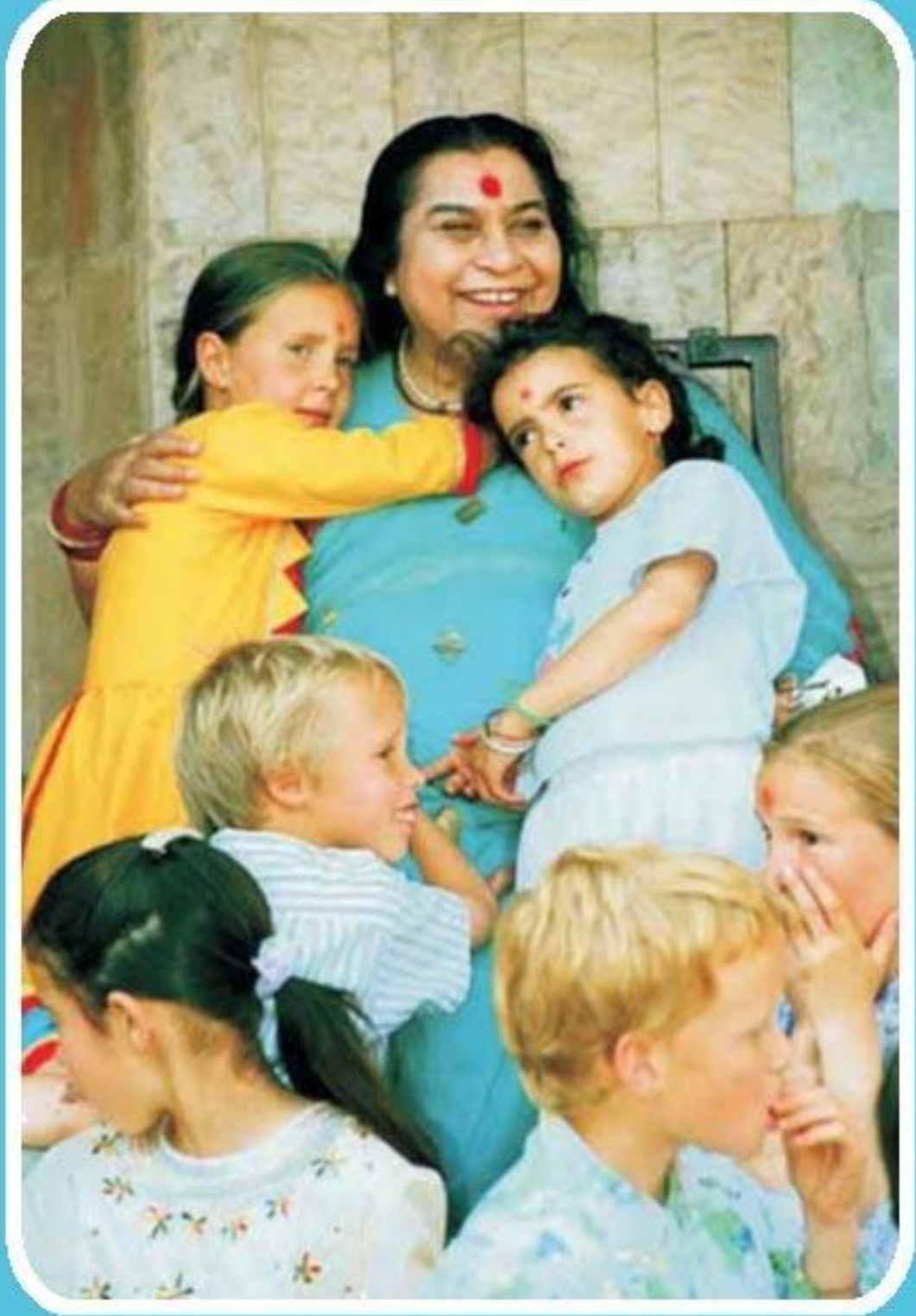

Aydınlanmış Eğitim Okullar için Bir Rehber

Kutsal Shri Mataji Nirmala Devi'nin
Sahaja Eğitimi üzerine konuşmalarından alıntılar

Aydınlanmış Eğitim

İçindekiler

- § [Giriş](#)
- § [Selamlar](#)
- § [Vizyon](#)
- § [1. Shri Ganesha İlkesi'nin Kurulması](#)
- § [2. Doğduğunda Aydınlanmış olan Ruhların Geliştirilmesi](#)
- § [3. Cömertliği Teşvik Etmek](#)
- § [4. Kendine Saygı](#)
- § [5. Çocuklara Saygı Göstermek](#)
- § [6. Doğal Özellikler](#)
- § [7. Disiplin](#)
- § [8. Beslenme](#)
- § [9. Çocuklar Doğal Olarak Kolektif Olmalıdır](#)
- § [10. Çocukları Nasıl Düzeltiriz](#)
- § [11. Para](#)
- § [12. Dil Nazik Olmalıdır](#)
- § [13. Işık Kendisi İçin Değil, Başkaları İçin Yanar](#)
- § [14. Uyum Geliştirin](#)
- § [15. Tüm Çocukları Kendi Çocuğunuz Gibi Sevin](#)
- § [16. Oyunlar](#)
- § [17. Üniversite Eğitimi](#)
- § [18. Sınıfta](#)

Bu kitapta yer alan sözler, Shri Mataji Nirmala Devi'nin kayıtlı konuşmalarından ve verdiği tavsiyelerden derlenmiştir.

© Nirmal Intellectual Property Corporation (NIPC) 2018

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının izni olmadan basılı veya elektronik olarak hiçbir şekilde kullanılamaz veya çoğaltılamaz.

Kapak fotoğrafı: Pratihthan Hindistan 1990 (Colin Heinson, fotoğrafçı)

ISBN 978-0-359-72664-6

Divine Cool Breeze Kitap Numarası 28 (DCB028-EE)

Education Enlightened (Aydınlanmış Eğitim) kitabının basılı versiyonu da mevcuttur.

Divine Cool Breeze Kitapları

www.divinecoolbreeze.com

Giriş

Kutsal ve her şeyi kapsayan şekilde, kolektif insan yükselişi vizyonu ile, Kutsal Shri Mataji Nirmala Devi tarafından benzersiz bir eğitim sistemi geliştirilmiştir. Bu sistem, özellikle modern zamanların kaosunda çocuğun dengeli gelişimini amaçlamaktadır. Onun vizyonu, öğrenmenin Tanrısal iradeye bağlı kalmak, onun yasalarına saygı duymak ve O'nun ihtişamını sürdürmek için bir hazırlık olduğu, eski guru-öğrenci geleneğinde süslenmiş olan ebedi sevgi ilkesini öngörmektedir.

Kelimenin tam anlamıyla, bilgi kendiliğinden aktarılırdı. Guru sevgiyle verir ve öğrenci minnetle bilginin incilerini toplar ve özümserdi. Bu sadece bilginin aktarılması değildi; Yaratıcıya doğru kolektif bir yükselme ilişkisiydi. Bu olmadan, eğitim anlamsızdır. Modern eğitimde bu hayati unsur eksik olduğu için, eğitim kuru ve boş hale gelmiştir. Okullar ve üniversiteler yüksek unvanlar verebilir, ancak Ruhun yok sayıldığı yerlerde kişilik eksik ve dengesiz kalır. Neyse ki, Shri Mataji Nirmala Devi'nin gelişimiyle, eğitimimiz O'nun değerli armağanı Sahaja Yoga'nın ışığıyla aydınlandı.

Sahaja Yoga sadece içimizdeki gizli ruhu beslemekle kalmaz, aynı zamanda bizi, O'nun verdiği sevinç ve sevgiyle diğer lambaları yakabilecek, aydınlanmış varlıklar olarak yeniden diriltir.

Sahaj Eğitim, Ulusal Eğitim Kurullarının akademik müfredatını doğal olarak kapsar, ancak bunun ötesine de geçer. Bu, çocuğun saf ruhun masumiyetinin değerli büyüğü günlerinin tadını çıkarma fırsatını öngörür.

Bu, farklı bir öğrenme yöntemidir – çocuk sevgi dolu bir ev ortamında yetiştirilir ve dış dünyanın gerçeklerini takdir etmeye hazırlanır. Böylece bilgelik doğar. Sınıf dersleri, öğrenme sürecinin ayrılmaz bir parçası haline gelir. Öğrenilen her ders, çocuğun farkındalığını ve yükselişini zenginleştiren neşeli bir deneyimdir.

Yükseliş, Sahaja Yoga'nın aydınlanma deneyimi yoluyla ortaya çıkan ruhsal sevincin çeşitli ifadeleriyle estetik gelişimi bütünleştirir.

Uyumlu okul personeli, Sahaja Yoga bilminde yüksek nitelikli, yetenekli, şefkatli ve deneyimlidir. Öğretmenler, öğrenciler için örnek teşkil eder. Sahaj eğitim, doğaya sevgi, çevreye özen, nezaket, asalet, dürüstlük, bilgelik ve aynı zamanda maceraya olan ilgiyi aşılacak için tüm yürekten yapılan bir çabadır. Çocuk, insan ruhunu ve titreşimlerini zenginleştiren her şeyle çevrilidir.

Bu el kitabı, Sahaja okullarına rehberlik etmek amacıyla Shri Mataji Nirmala Devi'nin verdiği konuşmalardan derlenmiştir. Dharamsala, Roma ve Avustralya'da bu ilkeleri başarıyla uygulayan model okullar kurulmuştur.

Yogi Mahajan

Selamlar olsun

Shri Mataji Nirmala Devi'ye selamlar olsun.
O ki, Nirmal Vidya'yı bahşeden, Avidya'yı ortadan kaldıran
Kulaklarımız gerçeği duysun;
Gözlerimiz saf olanı görsün;
Varlıklarımız İlahi Olan'ı övsün;
Ve dinleyenler Benim sesimi değil,
Tanrı'nın bilgeliğini duysun.
Hayırlı bir şarkıyla ibadet edelim,
Uygun güç ve hayırlı bilgiyle;
Meditasyonumuz aydınlatsın ve zenginleştirsin.
Aramızda şefkat ve barış olsun.
Selam Size Shri Ganesha,
Sakshat Shri Nirmala Devi Namoh Namaha.
Tüm başlangıçların başlangıcı Sizsiniz.
Yapılmış, yapılıyor olan ve yapılacak tüm eylemlerin faili Sizsiniz.
Desteklenen her şeyi destekleyen Sizsiniz.
Korunan her şeyi koruyan Sizsiniz.
Eksiksiz, her şeyi kaplayan ruh,
Tanrı'nın Tanrısal Enerjisi Sizsiniz.
Açıkça düşün Beyin. Sadece Gerçeği söyle.
Kundalini tarafından içimizde uyandırılan varlığın konuşsun;
Kundalini tarafından içimizde uyandırılan varlığın dinlesin;
Kundalini tarafından içimizde uyandırılan varlığın kutsasın;
Kundalini tarafından içimizde uyandırılan varlığın korusun;
Kundalini tarafından içimizde uyandırılan varlığın,
Sizin müritleriniz, mürit olsun.
Siz tüm kutsal literatürün ve kutsal sözlerin özüsünüz;
Ve Siz kutsal sözleri anlayan enerjisiniz.
Siz tam gerçeğin, tam sevincin ve tam enerjinin İlahi birleşimisiniz;
Ve Siz ötesindesiniz;
Sen tüm bilgisin ve bilginin kullanıldığı yersin.

Vizyon

Sahaja Eğitiminin Kurucusu olan, Kutsal Shri Mataji Nirmala Devi'nin vizyonu

Eğitimin birincil amacı, Ruh uyardırmaktır. Sahaja eğitiminin amacı, öz disiplin yoluyla evrensel sevgi ve paylaşımdır. Sahaja okulları, öğrenciler arasında saflık, masumiyet ve iffet bilincini tesis eden benzersiz ilişkiler geliştirir. Öğrencilerin ahlak duygusuna ve Tanrı'nın tapınağı olan beden kutsallığına saygı duymayı öğrenmeleri için, haysiyet, edep ve görgü kurallarına önem verilir.

Ana hedeflerden biri, tüm dinlerin özünün aynı olduğunu göstermek için tüm dinleri karşılaştırmalı olarak incelemektir. Bu, öğrencilerin dikkatini paylaşma, hoşgörü, gerçek barış içinde bir arada yaşama ve fedakârlık ve cömertlikle sorunları karşılıklı olarak çözme gibi manevi yaşama yöneltir. Sahaja okullarının atmosferi huzurlu ve sakin olup, bu atmosfer dikkatin daha az dağılmasıyla daha fazla öğrenmeyi sağlar.

Geleceğin iyiliksever ve şefkatli liderlerinin, devlet adamlarının ve erdemli kahramanlarının tohumları çocuklukta ekilir. Bu nedenle, canlı filizlerin canlı yöntemiyle tohumları ekmeye ve beslemeye azami özen gösterilecektir. Tüm politikalar, Sahaja Yoga'ya göre, öğrencilerin manevi evrimlerini gerçekleştirerek potansiyellerini tam olarak geliştirmeleri için doğal olarak şekillendirilmiştir.

Sahaja eğitim sisteminin amacı, öğrenme süreci için sağlam bir temel oluşturmak ve bunu yerleştirmektir:

- 1) Mahatma Gandhi'nin öngördüğü gibi, mutlu, dostane, ev benzeri canlandırıcı bir ortamda tüm konularda temel bilgileri sağlamak.
- 2) Huzurlu bir ortamda öğrencilerin doğal merakını, yaratıcılığını ve hayal gücünü teşvik etmek ve canlandırmak.
- 3) Öğrencilerin manevi ve ahlaki ilkeleri anlamaları için pratik bir yol sunmak.
- 4) Her çocuğun kişiliğini ve bireyselliğini geliştirmesine ve aynı zamanda rekabet yaratmadan, uyumlu bir şekilde ilişki kurma, çalışma, paylaşma ve oyun oynama becerisini koruyarak kolektif gerçekliğin tadını çıkarmasına olanak tanır.
- 5) Her öğrencide saygı ve sevgi yoluyla doğuştan gelen insanlık niteliklerini ortaya çıkarmak: nezaket, dürüstlük, cesaret, terbiyeli olma, duyarlılık, haysiyet, şefkat, düşünceli olma ve kendiliğindenlik. Bu sistemle çocuk kendine güveni artar. Yalanı, aldatmacayı ve yüzeysel değerleri kolayca fark eder. Çocuklarda bilgelik duygusu uyandırarak sağduyu anlayışı geliştirilir. Örneğin, öğrencilerin kendilerine ve çevrelerine yardımcı olabilmeleri için, büyükannelerin ilaçları gibi günlük pratik yaşam bilgileri öğretilir.
- 6) Çocuk, ebeveynlerine, büyüklerine, öğretmenlerine, çevrelerine, kamu malına, ülkesine ve dünyaya karşı saygı ve görev gibi bireysel ve toplumsal sorumluluklarının bilincine vardırılır.

1. Shri Ganesha İlkesinin Yerleştirilmesi

Çocuksu mizaç, ancak içimizde bulunan ve çok güçlü bir Deity olan Shri Ganesha ilkesini uyandırırızsa geliştirilebilir. Bir çocuk kaybolursa veya bir ağaçta asılı kalırsa, tüm topluluk çocuğu kurtarmak için acele eder. Endişe duyulur. Çocuk, her taraftan koruma görür. Çocuk büyüdüğü için, herkes ona yardım etmek ister.

Her puja öncesinde Shri Ganesha'nın övgülerini söylüyoruz ve Shri Ganesha'ya büyük saygı duyuyoruz, çünkü masumiyetimizin sembolü olan Shri Ganesha, bizim içimizde uyanmadıkça Tanrı'nın krallığına giremeyeceğimizi anladık. Orada kalmak ve Shri Ganesha'nın lütuflarından yararlanmak için bile masumiyetimizin tam olarak açılması gerekiyor. Bu yüzden O'nu övüyoruz ve O çok kolay övülür ve biz Sahaja Yoga'ya gelmeden önce ne kadar yanlış işler yapmış olursak olalım, O bizi tamamen affeder çünkü O ebedi çocuktur.

Çocukları görmüşsünüzdür, onlara tokat attığınızda, bazen onlara kızdığınızda, onlar bunu hemen unutulur. Sadece sevgiyi hatırlarlar, sizin elinizden çektiklerini hatırlamazlar. Büyüene kadar, kendilerine yapılan kötü şeyleri hatırlamazlar. Bir çocuk annesinin karnında doğduğunda, başından geçenleri bilmez. Sonra yavaş yavaş hafızası çalışmaya başlar ve içindeki şeyleri geri getirmeye başlar, ama başlangıçta sadece başına gelen güzel şeyleri hatırlar. Bu yüzden hep çocukluğumuzu, çocukluğumuzda nelerden zevk aldığımızı düşünmeyi severiz. Ama büyüdükçe, yaşadığımız tüm acıları, çektığımız tüm sıkıntıları, geçirdiğimiz tüm zorlukları hatırlamaya başlarız. Bunları abartmaya çalışırız. Çocuklukta çocuklar, kendilerini incitenleri değil, onları sevenleri hatırlarlar. Belki de hatırlamak istemiyorlardır, bu böyleymiş gibi görünüyor. Ama büyüdüklerinde, kendilerine zarar veren veya sıkıntı veren insanları hatırlamaya çalışırlar ve bu şekilde kendilerini çok mutsuz ederler. Ancak Ganesha prensibi son derece inceliklidir. En süptil olanın en incelikli halidir. Ve her şeyde mevcuttur. Madde içinde vibrasyonlar şeklinde mevcuttur. Vibrasyonsuz madde yoktur. Vibrasyonlar, atomlarda ve mevcut maddenin tüm moleküllerinde bile görülür.

Shri Ganesha, maddeye ilk yerleşen varlıktır. Sonuç olarak, O'nun güneşte, ayda var olduğunu görebiliriz. O, tüm evrende, tüm yaratılışta vardır ve insanlarda da var olmaya devam ediyor. Sadece insanlar, bir şekilde masumiyetini örtbas etme yeteneğine sahiptir. Normalde hayvanlar masumdur. İnsanlar özgürdür. Onlar isterlerse masumiyetlerini gizleyebilirler. Shri Ganesha'nın kapılarını kapatıp O'nun var olmadığını söyleyebilirler. Onu gizleyebilirler ve bu yüzden insanlar arasında pek çok korkunç şeyin yapıldığını görürüz. Shri Ganesha'nın varlığını inkâr ederler. Ama O hareket eder. Yanlış davranışlarımızın doğal sonuçlarını gösterir. Siz, Shri Ganesha'yı hoşnut etmeyen şeyler yaptığımızda, O bir noktaya kadar gider, sizi bir noktaya kadar affeder ve sonra hastalıklar, fiziksel hastalıklar olarak ortaya çıkmaya başlar ve kadınlarda bu zihinsel hastalıklar haline gelir. Ayrıca doğada da sorunlar yaratabilir. Doğal afetler de sadece Shri Ganesha'nın lanetidir. İnsanlar toplu olarak yanlış şeyler yapmaya, yanlış davranmaya başladıklarında, doğal afetler onlara ders vermek için gelir. Özünde, O her şeyin içinde vardır.

Ayrıca, O tüm dünyayı yok etme iradesini ortaya koyma gücüne de sahiptir. Shri Ganesha'yı çok küçük bir şey olarak düşünürüz. Eğer O küçük bir fareye binebiliyorsa, o zaman çok küçük olmalı diye düşünürüz. O, büyüklüğü kadar küçüktür. Bilgeliği sayesinde tüm Tanrılardan üstündür. O, bilgeliğin verendir. Bize Vidya'yı verir. Bize öğretir. O, bize nasıl davranmamız gerektiğini öğrettiği için bizim Guru'muz, bu bakımdan O Mahaguru'dur. Onu aşmaya çalışır ve kötü davranırsanız, Anne bile sizi desteklemez, çünkü Shri Ganesha'yı aşmaya çalışanların Anne'ye asla saygı duymayacak insanlar olduğunu bilir. Bu yüzden O, Anne'ye saygının somut örneğidir – somut örneği. O, başka Deityleri tanımaz. Sadashiva'yı tanımaz. Başka hiç kimseyi tanımaz. Sadece Anne'ye saygı duyar. Bu yüzden O, Anne'ye adanmışlığın ve tam teslimiyetin gücüdür ve bu yüzden tüm Deityler arasında en güçlü Tanrıdır ve kimse O'nun gücünü aşamaz.

Çocuklar büyüdükçe, Shri Ganesha da onların içinde büyümeye başlar, ancak onlar insan oldukları için bir şekilde Shri Ganesha'yı alt etmeye çalışabilirler. Bu nedenle, Sahaja Yogiler olan ebeveynlerin görevi, çocuklarına bir bakıma tarafsız bir şekilde bakarak, içlerindeki Shri Ganesha'nın yerleşmesini sağlamaktır. Bir çocukta Shri Ganesha'nın ilk işareti bilgeliğidir. Çocuk bilge değilse, sorunluysa, nasıl davranacağını bilmiyorsa, bu Shri Ganesha'nın ona saldırdığını gösterir. Modern zamanlarda çocuklar çok fazla saldırı altındadır.

Bir çocuk korku duymaz. Ganesha'nın hiç korkusu yoktur. Siz de hiç korkmamalısınız. Anneniz yanınızda olduğu sürece neden korkasınız ki? Şundan korkmak, bundan korkmak, “Korkuyorum, bunu yapamam, şunu yapamam.” Çocuklar asla böyle yapmazlar. Onlara söylerseniz her şeyi denerler. “Korkmamanız gerekir. Korku nedir bilmiyorum!” Size hiçbir şey olmayacak ama yanlış şeyler yapmayın. Yanlış şeyler yaparsanız, bu onu uzaklaştırır. Bu size geri döner. Dürüst olun, size hiçbir şey zarar veremez. Her şey sizin için ayarlanmıştır. Herkes sizi koruyor. Sizin için çalışan çok sayıda Deity var. Bu korku işine kapılmamaya çok dikkat etmelisiniz. Çünkü korku sizi sol tarafa çeker ve sol tarafa gittiğinizde, öncelikle sol kanalın sorunlarıyla karşılaşsınız, Ganesha'ya karşı gelirsiniz. Ganesha sol kanalın dibinde durur. Duygularınızda sevinçle coşmalısınız. Neşe sizin duygunuzdur. Eylemlerinizde düşüncesiz olmalısınız. Ve yükselişte teslim olmalısınız. Hepsisi bu kadar. Çok basit. Üç mantra, çocuklar için çok basittir.

Masumiyet saldırı altında ve insanlar çocuklarla ne kadar ileri gidebileceklerini ve ne kadar ileri gitmemeleri gerektiğini ayırmak çok zor. Ebeveynler şunu anlamalıdır: “O bilgelik veren ise, benim içimde de bilgelik olmalı. Bilgelik varsa, dengem olur ve çocuklara sinirlenmem, onları düzeltmeye çalışırım.”

Aksine, çocuklarınıza çok sert davranırsanız, tepki verebilir ve yoldan sapabilirler. Ya da onlara çok katı davranırsanız, onlar da aynı şekilde davranacaktır. Kendi çocuklarınızla, onlar Shri Ganesha'nın kendisiymiş gibi konuşun ve onlara Annenize saygı duymayı öğretin. Anneniz, Kutsal Anneniz ve o sizin kendi annenizdir. Bu çok önemli. Baba, çocuğa annesine saygı duymayı öğretmezse, çocuk asla iyi olamaz, çünkü otorite şüphesiz babadan gelir, ancak anneye de saygı duyulmalıdır. Ancak bunun içinde annenin babaya saygı duyması çok önemlidir. Dolayısıyla, çocukların yanında birbirinizle kavga etmeye, uygunsuz davranışlarda bulunmaya başlarsanız, bu da çocuğun Ganesha Tattwa'sı üzerinde çok kötü bir etki yaratacaktır. Bu yetiştirme tarzı Sahaja Yoga'da çok büyük önem taşır, çünkü Tanrı'nın lütfuyla hepimizin aydınlanmış çocuklarımız var.

Bu yüzden çocuklarınızla ne kadar ileri gidebileceğinizi bilmelisiniz. Onları daha bilge, ahlaklı ve dürüst yapmak için, ilk olarak, onların bilgeliğini korumaya çalışmalısınız. Onlar bilgece bir şey söylerlerse, bunu takdir etmelisiniz ama onlar da uygunsuz veya nezaketsiz sözler söylememelidir. Yani, içlerinde bulunan bilgelik, dışarıya ışık olarak yansıtılmalıdır.

Shri Ganesha, içinizde yüksek Benliği kurar. Hayatın tüm aşağılık şeylerinden zevk alan aşağılık benlik ise, Mona Lisa'yı düşünün, o bir aktris olamaz, hiçbir güzellik yarışmasına katılamaz. Yüzü çok sakın, çok anaç, çok saf, gözleri... İşte bu yüzden o sonsuza kadar çok takdir ediliyor. Bunun nedeni, onda Ganesha İlkesi'nin varlığıdır. O bir anne. Bu kadının çocuğu ölmüş ve o hiç gülümsemiyor, hiç ağlamıyordu ve ona küçük bir çocuk getirildi. Kadını gördü ve yüzüne bir gülümseme yayıldı ve bu büyük sanatçı, kadının çocuğa olan sevgisini resmetti. Bu yüzden insanlar bu tabloyu takdir ediyor.

Batı'da insanlar anne-çocuk ilişkilerine pek ilgi göstermezler, ancak her nereye giderseniz gidin, anne ve çocuk teması en iyisidir. Size bir fotoğraf gösterirler, bu anne ve çocuğu. Bu İsa'nın Annesi ve Onun çocuğu. İsa (*çarmıhtan*) indirildiğinde, Annesi oradadır. Anne ve çocuk ilkesinin işlediği resimler olmalıdır, aksi takdirde o resim harika bir şey olarak kabul edilmez ya da Ganesha İlkesinin kendisi olan İsa'nın gösterilmesi gerekir.

O günlerde bu ilkelerin olmadığı böyle bir resim görmedim. Picasso bile bunu kullandı. Oldukça modern olan insanlar bile popüler olmak için bu ilkeyi kullanmak zorunda kaldı. Ancak bazı insanlar popüler olmak için Ganesha ilkesini değil, sadece anti-Ganesha ilkelerini kullandılar.

Tüm bunlar yok olup gitti. Ve şimdi yavaş yavaş her şeyin aşağıya doğru gittiğini görüyorum. İnsanlar ahlaklarını kaybetmiş olsalar da, yine de Rembrandt'ı, Leonardo da Vinci'yi, anne ve çocuğu resmeden sanatçıları istiyorlar. Bu çok şaşırtıcı. Bu sefer Avusturya'ya gittiğimde, “Nasıl heykelleriniz var?” diye sordum. “Güzel bir Madonna ve çocuk heykeli var” dediler. Bu ilke, insanlar için en hoş ilke, çocukları görmek, onlarla oynamak, onların arkadaşlığından zevk almak. Neden? Çünkü çocuklarda o tatlılık var. Bir çocuk gördüğünüzde içinizde gerçekten sevinç uyandırır. Yüzünüz hemen değişir. Bir filmde bir timsahın yumurtalarını kırdığını gördüm, o anda timsahın gözlerini görmeliydiniz, ne kadar dikkatli kırıyordu, gözleri ne kadar güzeldi, gözlerinden sevgi fişkırıyordu. Bunların aynı timsahın gözleri olduğuna inanamıyorum,

çok yavaşça ağızıyla tüm yumurtaları kırıyor ve minicik timsahlar ortaya çıkıyor. Sonra onları kıyıya getirip ağızıyla yıkıyor, çok dikkatli, sanki ağızını banyo gibi kullanıyor, görüyorsunuz. Hayvanların çocuklarına nasıl davrandığını görmelisiniz. Ama siz modern, sözde modern olduğunuzda, davranışlarınız çok komik oluyor ve çocukları öldüren insanlar var, çocukları istismar eden insanlar var. Bu rakshasalardan daha kötü. Rakshasalar bile böyle bir şey yapmaz, pishachyalar da yapmaz. Gana'lar şaşırır, ne tür yeni yaratıklar ortaya çıktı diye. Çocuğa olan sevgi kesinlikle çok önemli olmalıdır ama Sahaja Yogiler olarak, siz sadece kendi çocuğunuza bağlanmamalısınız. (*Pishacha'lar Hint dinlerinde et yiyen şeytanlardır, Hindu ve Budist mitolojilerinde de karşımıza çıkar. Pishacha, genellikle kötülüğün tezahürü olarak anılan kötü niyetli bir varlıktır.*)

İkinci olarak, sevginize nasıl tam bir sınır koyacağınızı bilmelisiniz. Bu sınır, şefkattir. Bu benim çocuğum için şefkatli mi? Çocuğumu şımartıyor muyum? Çocuğumu fazla teşvik ediyor muyum? Çocuğumun oyununa geliyor muyum? Yoksa çocuğumu doğru yönetiyor muyum? Çünkü çocuklukta, baba ve anne çocukları yönetmelidir. Çocuklara, itaatkâr olmaları ve ebeveynlerini dinlemeleri gerektiğini söylemelidirler.

Bizden daha genç olanlar, maddi durumu iyi olmayanlar, yetenekli olmayanlar, Sahaja Yoga bilgisi fazla olmayanlar veya Sahaja Yoga'da çok eski olmayanlar, onlara bizler babacan bir şekilde bakmalıyız veya annesel bir şekilde bakmalıyız, onlar bizimle eşit değiller, bu yüzden sorun yok. Onların Ganesha tattwa'sını harekete geçirmek için bizim Ganesha tattwa'mız var. Guru ilkesi Ganesha ilkesine kesinlikle bağlı olduğu için, ustalık veya daha yüksek bir konuma ulaşmak için bize bağlı olduklarını hissetmelidirler. Bir Guru'nun Ganesha İlkesi yoksa, o kişi korkunç birine dönüşür ve kimse ona bağlı kalmak istemez ve hepsi ondan kaçır. Öğrencilerini cezalandırabilir veya onlara kızabilir, ama temelde şöyle düşünür: "O benim yeteneğim, onu geliştiriyorum, onu yetiştiriyorum." Ancak modern düşüncede, onları bireyler yapan şey budur. Onları bağımsız bırakın. Baba ve anne, çocuklarına olması gerektiği gibi bakmazlar. "Bak, bu benim oğlum. Onda yetenek var. Ona öğretmeliyim. O başarılı olmalı. O benim devamım." Her bireyin "sen bireysin, on sekiz yaşında evden ayrılırsın. Ne istersen onu yap. Kendi ayaklarının üzerinde dur. Hiçbir hayat bütünlüğe bağlantılı değildir" fikri. Tamamen bağlantıda olmadıkça, masumiyetin kolektivitesini anlayamayız.

Bazen birinin çocuğu, birinin kucagında çok tatlı bir şekilde otururken, sanki kendi babasıymış gibi gelip, benim babam olmadığını bilmeden kucagiya oturuyor. Ama yine de bu bilinç yok. Bu, "benim" ve "bu benim" gibi sahiplenme duygusunu kırıyor. "Bu benim" ve size şu anda bir araç, bir araç diyebileceğimiz, Ganesha tattwa'yı her yere ifade ettiğimiz bir araç, bir medya olduğumuzu hissettiren şey, vibrasyonlardır. Yani sizin sorduğunuz vibrasyonların kendisi, bu titreşimlerin kendisi, Shri Ganesha ilkesinden başka bir şey değildir. Bu Omkara'dır. Ve vatsalya duygusu, çocuk ile anne arasındaki sevgi duygusu. Bu duygu, çocuk ile anne arasındaki vibrasyonlardır. İkisi arasındaki mesafe vibrasyonlardır ve kişi, kendisinin hala bir çocuk olduğunu, annesinin olduğunu ve annesinin çocuğu büyüttüğünü, çocuğa tüm güçlerini verdiğini, çocuğu severek yetiştirdiğini, çocuğun sınırlarını anladığını, tüm bunlara dikkat ettiğini, çocuğun tüm tatlılığını, tüm bilgeliğini takdir ettiğini hissetmelidir, işte vibrasyonlar budur.

Çocuklarınızı doğru ve akli başında bir ahlak anlayışına yönlendirmelisiniz. Bunun için kendiniz doğru davranmalısınız. Çocuklarınızın yanında romantik davranmamalısınız. Televizyon ve televizyonda gösterilenlere, çocukların gördüklerine dikkat etmelisiniz, dikkatli olmalı ve onlara bunun yanlış olduğunu ve bize sorun yaratacağını söylemelisiniz. Çocuklarınızla doğru bir ilişki kurarsanız, hiçbir sorun yaşamazsınız. Çocuklarla ne kadar sorun yaşarsanız yaşayın, onlar bu eğitimi fazlasıyla almışlardır. Çocuklar masum halde tutulursa, asla bu tür şeylere bulaşmazlar ve Ben de merakın yol açtığı sorunlarla hiç karşılaşmam. Onları asla meraklı yapmayın. Siz mutlu olursunuz, çocuklar mutlu olurlar ve ahlaki değerler temelinde hayatlarına baştan başlarlar. Çocuklara vermeniz gereken şey budur: yani doğru ahlaki değerler.

2. Aydınlanmış Ruhları Geliştirmek

Çocuklarımıza bakmak bizim için çok önemli, çünkü Sahaja yoluyla evlenenlerin çoğu, aydınlanmış ruhlara sahip çocuklara sahiptir. Bu, onların çok yüksek bir kategoriye ait çocuklar olduğu anlamına gelir ve bu çocuklara çok büyük bir özen ve anlayışla bakılmalıdır. Öncelikle, bu çocukların hepsi çok fazla sorun yaşamayacaktır, ancak yavaş yavaş sorunlar ortaya çıkabilir, çünkü toplumla temas ettiklerinde farklı tuzakları hissetmeye başlayacak ve bunları ifade etmeye başlayacaklardır. Çoğunlukla sağ taraf Swadishthan

zayıftır, çünkü aşırı aktiftirler. Nasıl rahatlayacaklarını bilmezler. Meditasyon yaparken bile oldukça tedirgindirler. Bu yüzden, onların hayatlarındaki sorunun ne olduğunu bulun. Ebeveynlerin ve öğretmenlerin davranışları çocuklar için son derece önemlidir. Bağırmanız, acele etmemelisiniz, çocukların önünde sinirlenmemelisiniz, böylece çocuk daha sakin olur. Eğer çocuk, sakin bir çocuk değilse, o zaman sizde bir sorun olduğunu anlayın. Kesinlikle ebeveynlerde bir sorun vardır, belki Nabhi'de, Swadishthan'da, çocuğun sürekli huzursuz olmasının sebebi budur. Şu anda etrafta da oldukça fazla kargaşa var. İnsanlar öfkelerini, sinirlerini kontrol edemiyorlar ve bir araya geldiklerinde holiganlar gibi davranmaya başlıyorlar. Ve bunu gösterdiklerinde, onları çılgına çeviren şeyin ne olduğunu anlamak imkânsız olacak kadar korkunç oluyor. Hayvan gruplarında bu asla olmaz. Medeni, iyi giyimli insanlar ve birdenbire onlara ne oluyor da öfkeleri bu kadar doruğa ulaşıyor? Bir maçta bir gol atılır atılmaz öfkelenmeye başladılar ve maçı oynayan grupla o kadar özdeşleştiler ki. Özdeşleştikleri için, egoları o grupla özdeşleşiyor. O kadar heyecanlanıyorlar ki, çılgına dönüyorlar ve eşyaları fırlatmaya başlıyorlar, sonra polis geliyor. Polis gelir gelmez, ondan korkmak veya kendilerini kontrol etmek yerine, başka bir öfkeye kapılıyorlar.

Öncelikle ebeveynlerini suçlardım, çünkü ebeveynler çocuklarını doğru şekilde yetiştirememişler. Çocuklukta çok heyecanlı olan çocuk, bunu kendi içine atıyor ve bu yüzden maçta kırk kişiyi öldürecek kadar tuhaf davranışlar sergiliyorlar. Savaş yok, kavga yok, hiçbir şey yok, sadece öfke var ve bu öfke, hepimizin anlamaya çalışması gereken çeşitli nedenlerden kaynaklanıyor. Neden bu kadar öfke var? Nedeni ne? Neden sakin insanlar değiliz? Bizi bu kadar heyecanlı ve öfkeli yapan nedir? Cevap basit: ego. Ama egoda da, bilinçli zihninizin bile kontrol edemediği bu öfkenin neden bu kadar kontrol edilemez olduğunu anlamak gerekir. Çocukluktan itibaren çocukları, ne yaptıklarını gözlemlemek gerekir. Eğer sizler Agnya da catch ederseniz, zavallı çocuklar acı çeker. Yetişkin davranışları en önemli şeydir. Sizler, bir yerlerde oturan bir tür Sadhu Baba değilsiniz. Normal insanlar olmalısınız. Anormal şekilde heyecanlı insanlar, anormal çocuklar sahibi olurlar. Onlar aydınlanmış ruhlar olsalar da, küçük değiller, işlerini kendileri halledebilirler ve sizi her zaman eğlendirebilirler.

Çocuğun diğer insanlara kötü davranmasına, saçlarını çekmesine veya bunun gibi şeyler yapmasına izin vermemelisiniz. “Hayır, öyle yapma” demelisiniz. Çocuklarınızı iyi ve tatlı çocuklar haline getirecek bir yöntem vardır. Çocuklarla başa çıkmak zor değildir. Çok kolay bir şeydir. Tek anlamamız gereken şey, onların sorunu nedir, biz onlara ne tür sorunlar yaratıyoruz ve onları ne rahatsız ediyor.

Size küçük bir kızdan bahsedeceğim. Onu ilk gördüğümde sürekli ağlıyordu. Sorunun yatakta olduğunu keşfettim. Yatakta bir sorun vardı ve yatağı kaldırır kaldırmaz çocuk düzeldi. Öncelikle çocuğun neyin rahatsız ettiğini bulmalısınız. Onun rahat ve mutlu olmasını, hayatın tadını çıkarmasını sağlayın.

3. Cömertliği Teşvik Edin

Çocuklara her zaman cömert olmayı öğretin. Evde ona ait olan bir şeyi başkalarına verirlerse, cömertliklerini övün, hatta bir elmasın başka birine, başka bir çocuğa verildiğini söyleyin, anne elması geri verecektir, bu farklı ama çocuğu övün: “Çok iyi, sen çok güzel bir şey yaptın, verdin.” Vermek çok büyük bir niteliktir. Tüm oyuncaklarını veren çocuklar daha iyidirler, oyuncaklarını vermeyen, kendi oyuncaklarını sahiplenen çocuklar iyi çocuklar değildir. Onların vibrasyonlarına her zaman bakmalıyız. Vibrasyonlarını görmedikçe, onların yaptıklarını bilemeyiz.

Aynı şekilde, başkalarını takdir etmek için, eğer onlar başkalarını eleştirmeye başarlarsa, onları dinlemeyin. Başkalarını takdir ettiklerinde, onları dinleyin – bu çok önemlidir. Başkalarını eleştirecekler. Asla, asla hiç kimse için taraf tutmaya çalışmayın. Eğer kavga ediyorsa, bırakın kavga etsinler. Biraz kavga etsinler. Önemli değil. Sorunlarını çözsünler. Ama çok kavga ediyorsa, onlara iki tane sopa getirin. “Tamam. İki sopa mı istiyorsunuz, birbirinize vurun.” O zaman bunun korkunç olduğunu anlayacaklar. Onlara iki sopa verin. “İstiyor musunuz? Tamam, alın. Birbirinize nazikçe vurun. İkiniz de hafifçe yaralandığınız zaman sizi hastaneye götüreceğiz. Hadi, alın.”

Neden kavga ettiklerini de bilmelisiniz. Çocukların psikolojisi, dikkat çekmektir. Bir çocuk küfürlü sözler söylüyorsa, “Öyle söyleme, yoksa seni döverim” deyin, o yine de bunu söyleyecektir. Ama o söylediğinde

unutun gitsin. Önemli değil. O çocuk unutacaktır. Onların tüm tavırları, ne olursa olsun, tatlılıkla sizin dikkatinizi çekmektir. Ama yaptıkları iyi şeylere dikkat ettiğinizde, onlar iyi şeyler yapmaya başlarlar.

Sevgi, bu ilahi sevgi, iki yönlüdür. Kendimizi ifade etmeliyiz, ama çocuklara birbirlerini nasıl sevdiklerini, birbirlerine ne hediyeler verdiklerini söylemeliyiz. Onlar küçük hediyeler almalı ve vermeliler. Çocuklar bunu yapmayı bildiklerinde ve birbirlerine “Seni çok seviyorum” dediklerinde çok tatlı olurlar. Bunlar söylemesi tatlı, çok mutlu edici şeylerdir. Burada o bunu nasıl yapacağını bilmiyor. Hayır, o bunu kimseye yapmadı. “Bunda ne var ki?” demek güzel. Ama bazen bu egodan gelir. Bu yolla ego gelişmez, durum budur.

4. Kendine Saygı

Eğitimin amacı, çocuklara kendine saygı duygusunu aşlamak, onlara kendine saygının ne olduğunu ve kendine saygının önemini öğretmektir. Sonra onlara bu doğrultuda çeşitli şeyler öğretilir, örneğin “Eşyalarımızı düzgünce saklamayı, yeri temiz tutmayı ve ona saygı duymayı, okula, öğretmenlere ve orada bulunan her şeye saygı duymayı öğrenmeliyiz.” Toprak Ana'ya saygı duymaktan başlayın. Önce Toprak Ana'ya dokunun ve O'ndan af dileyin, çünkü O'na ayaklarınızla dokundunuz. Kendine saygı olduğunda, onlara başka fikirleri aşlamak kolaydır. Onları tamamen şartlanmadan kurtaracağımızı veya hiç şartlanma olmayacağını söylemiyoruz. Şartlanma, onların bugün dünyada gerekli olan bazı benzersiz niteliklere sahip çocuklar haline gelmelerini sağlayacak yolda olacaktır. Yeteneklerine göre, çok büyük liderler, hatipler veya ressamlar ya da sanatçılar olabilirler, biz de onlara göz kulak olacağız. Ancak her şeyden önce, bir kişi kendisine saygı duymayı bilmelidir.

Diyelim ki onlara kırk yaşında öz saygıyı öğretmeye başladınız, bunu yapamazsınız. On yaşında bile yapamazsınız. Öz saygı, temizlik duygusu, düzen duygusu, disiplin duygusu geliştirebilecekleri iki ila altı yaşları arasında yapılmalıdır. İki ila altı yaş kesinlikle bu dönemdir. Sanskritçe'de “Yanave Bhajane Lagna Samskar” denir. O zaman, çömlek yapıldığında, ama henüz fırına konulmadan önce, onu fırına koyarız. Ondan hemen önce, çocukta siz ne izlenim bırakırsanız, o izlenim aynı şekilde kalır. Ama önce çömlek yapılır. Bu iki yaşına kadar sürer. İki ila altı yaş arası, çömleği fırına koyma zamanıdır. Ama fırına koymadan önce, tüm izlenimleri oluşturursunuz. Altı yaşından sonra pişirilir, ama ondan önce tüm izleri üzerine koyar, sonra pişirirsiniz. İşte böyle. Çocuk yapmak çok basit bir şey, Sahaja Yogileri yetiştirmek çok yaratıcı bir şey gibi geliyor bana. Üretilebilecek en büyük sanatsal şey, insandır. Tanrı'nın yarattığı en büyük şey de insandır ve insan yaratmak büyük bir şeydir.

Bu yaşta onların yeteneklerini de keşfedebilirsiniz. İlgi alanlarını çok kolay bir şekilde ortaya çıkarabilirsiniz. Her halükarda, yetenekleri ne olursa olsun, en başından itibaren keşfedilmeli ve teşvik edilmelidir. Ne olursa olsun, her çocuğa her şeyi zorlamayın. Bazı çocuklar matematikte çok iyidir, ama bazıları değildir, ancak o kişi el işlerinde çok iyidir. Bırakın el işleri yapsın.

Her bilgi eşittir. “Bu bilgi daha üstün, şu bilgi daha üstün” diye bir şey yoktur, çünkü her halükarda bunların hepsi avidyadır. Sadece tekniği bilmelisiniz, hissettiklerinizi nasıl üreteceğinizi bilmelisiniz, hepsi bu. Öğrenirken, daha yüksek ya da daha düşük bir şey yoktur. Çocuğun neyi seviyorsa, bırakın yapsın. Bırakın o yönetsin, her şeye ulaşabilir. Bazı çocuklar odaları temizlemeyi, her şeyi temiz tutmayı, yemek yapmayı sever. Tamam, otel müdürü olabilirler. Çocukların yetenekleri vardır.

5. Çocuklara Saygı Gösterin

Çocuğu sürekli dövmek, ona içinde hiçbir şey barındırmayan bir kişilik kazandırır. Daha sonra ebeveynlerinden örnek alarak çok kibirli bir insan olabilir ve aynı şekilde davranabilir, ancak sessizce ifade edilen ve ortaya çıkan o saygınlığa sahip olamaz. Bu, sadece ortaya çıkan sessiz bir saygınlık olmalıdır. İnsanlar böyle bir insanı gördüklerinde, “Ah, nasıl bir adam, bu ne saygınlık!” derler. Ve onlar toplum için bir ideal haline gelirler.

Onları nereye koyarsanız koyun, o kadar onurlu ve olgun olacaklar ki, insanlar hayran kalacaklar. Onlara söylemenize gerek kalmayacaktır.

Evinizi çok temiz tutarsanız ve her zaman buna özen gösterirseniz, çocuklar kendileri temizleyecektir. Bunu seveceklerdir, çünkü çocuklar gerçekten gelişmekte olan güzelliklerdir. Onları kesersek, kökünden kesmiş oluruz. Onurlu çocukların şımarık olduğunu hiç görmedim.

6. Doğal Özellikler

Küçük bir çocuk, bizim öğrenemeyeceğimiz kadar çok kelimeyi çok kısa sürede öğrenir. Sonra, büyüdüğümüzde, bizim için üç cümle bile öğrenmek imkânsızdır. Çocuk büyürken, merakı ve daha fazla şey öğrenme kapasitesi de çok keskinleşir ve daha fazla öğrenmeye başlar. O her şeyi bildiğini düşünmez. Böyle düşünenler henüz doğru düzgün doğmamışlardır. "Hiçbir şey bilmiyorum, bunu bilmeliyim." Alçakgönüllü olmalıyız ve çok şey bilmeliyiz ve nereden öğrenmemiz gerekiyorsa öğrenmeliyiz.

Kibir, çok şey bildiğimizi düşünmek, büyüme için çok tehlikelidir. Vazgeçmemiz gereken şey budur. Hiçbir şey bilmediğimizi bilmeliyiz.

Bir çocuk asla aptal değildir. O asla aptalca bir şey yapmaz. Aksine, aptal olan biri varsa, "O bir palyaço" deriz. Bunu sevmezler. Bu kişinin ne sorunu var diye merak etmeye başlarlar.

Bir çocuk dağınık olmak istemez. Bir çocuk banyoya gitmiş ve geri dönüyordu. Babası onu Bana getirmek istedi. O ise, "Hayır, kıyafetlerim düzgün değil. Saçım dağınık. Anne'nin karşısına nasıl çıkabilirim?" dedi. Bu yüzden geri döndü. Saçına biraz yağ sürdü. Şık giyindi. Biz gençken, Batılıların hep çok şık giyindiğini, bakımlı olduğunu bilirdik. Asla dağınık saçlarla gelmezlerdi. Ama o, "Hayır, saçım dağınık, nasıl gidip Anne'mi görebilirim?" dedi.

Bu yüzden, modayla ilgili tüm bu garip fikirleri ve her şeyi bırakmalıyız, çünkü bunların hepsi geçip gidecek. Saçlarınız dökülecek. Hepiniz kel kalacaksınız, çok komik görüneceksiniz. Bunda hiçbir bilgelik yok ama bir çocuk bilgelik sahibidir, o gelmezdi. Kendini düzgünce giydirdi. Sonra geldi ve karşımda durdu. Anlamamız gereken şey, görünüşümüzün içsel varlığımızın bir ifadesi olduğudur. Bazı şeyleri yapmamız gerekir çünkü bir şeyi nasıl kabul edeceğimizi, bir çocuğu gibi nasıl davranacağımızı bilmiyoruz. Bir çocuğa ne söylerseniz, o itaat eder ve dinler, aksi takdirde o çocuk normal bir çocuk değildir. Ama çocuklarınıza çok, çok dikkat etmelisiniz. Onların pasaklı, dağınık, lotus yiyenler gibi tembel veya akıllı olmayan insanlar gibi olmalarına izin vermemelisiniz. Hepsi Sahaja Yogiler ve siz de öyle olmalısınız.

(Yunan mitolojisinde, lotofajlar veya Lotus - Nilüfer yiyenler, Tunus kıyılarındaki botanik kimliği belirsiz bir bitki olan bir nilüfer ağacının hakim olduğu bir adada yaşayan bir insan ırkıydı. Odyssey'deki Lotophagi ırkının, lotusun "bal kadar tatlı olan" meyvesini yedikleri söylenir. Mecazi olarak, 'lotus-eaters' (lotus yiyenler) "pratik meselelerle uğraşmak yerine zevk ve sefa içinde zamanını geçiren insanlar" anlamına gelir.)

Bir çocuğun diğer özelliği, her şeyin prensibini her zaman kavramasıdır. Bir çocuk her şeyin prensibini görür. Ve bazen sordukları sorular o kadar dikkat çekici bir şekilde kolektiftir ki, bu bilgiye nasıl ulaştıklarına şaşırıyorum. Asla önemsiz şeylerle, önemsiz şeyler hakkında konuşarak zaman kaybetmezler. Çocukların kıyafetleri veya evleri hakkında konuştuklarını hiç görmedim. Bir şeyler inşa etmekle meşguldürler. Onlara "Ne yapıyorsunuz?" diye sorarsınız, "Görüyorsunuz, havaalanının tamamını ya da Bombay'ın tamamını bağlamaya çalışıyoruz" derler. Böyle anlarlar. Çok meşgul insanlardır. Aydınlanmış Ruhlara sahip olan çocuklar görürseniz, onlar her zaman kolektivite için endişelenirler. Bir çocuğa "Sen bir Sahaja Yogisin" dersiniz, "Öyleyse ben bir Sahaja Yogiyim, bunu yapamam" derler.

Tüm saçmalıklar, onlar egolarını geliştirdikten sonra başlar ve sonra komik davranışlar sergilemeye başlarlar. Çocuklar, Tanrı'nın onlara verdiği her şeyi kabul ederler. Onlar için uyanıklık çok doğaldır. Uçan bir uçak varsa, "Güle güle, uçak" derler. Giden gemiler varsa, "Güle güle" derler. Denize bakıp, "Tamam, deniz, yarın gelip seni göreceğiz" derler. Gördüğünüz gibi, her şey onların zihnindedir. Onlar için her şey oradadır, oraya giderler. Onlara "Nasıl buldunuz?" diye sorarsınız. "Oh, çimleri çok beğendik. Çok güzel." Ve size her şeyi anlatırlar, her şeyin ayrıntılarını - çok uyanıklar. Sonra da "Oh, neden bunu yapmadınız? Buraya çiçek koyabilirdin. Çiçek yapabilirdin, güzel olurdu" gibi bir şey söylerler. Bir öneride bulunurlar.

Çocuklar fazla düşünmez. Fazla plan yapmazlar. Her şeyden eğlenirler. Çocukların kasları çok esnektir. Her zaman tepki verirler. Bazen mutlu olduklarında, bazen mutsuz olduklarında, kasları her zaman öyle davranır. Kimse gergin değildir. Bu yüzden yüzlerimizle sorunlarımız var – çünkü onları tek bir şekilde tutuyoruz. Bugünlerde ne kadar mutsuzsanız, o kadar yakışıklı olarak görülüyor. Bu bitti. Ya da bazı insanlar sürekli böyle gülümsemeye devam ediyor. Bu çok kötü. Ya da onlar sürekli mutsuz hissediyorlar. Duygularımızın yüzümüzde ifade edilmesine izin vermelisiniz. Duygularını göstermeyi bilmeyen bir kişiliğin ne yararı var? Sen taş değilsin, değil mi? Gülümsemeliyiz. Doğal bir şekilde gülmeliyiz. İnsanlarla doğal bir şekilde konuşmalıyız.

7. Disiplin

Başlangıçta disiplin adına çocuklara çok fazla kısıtlama getirmek istemiyorum çünkü çocuklar zaten çok disiplinlidir. Ancak disiplin olmalıdır. Sabahları erken kalkma alışkanlığını edinirseniz, yavaş yavaş çocukların o saatten sonra uyuyamadıklarını göreceksiniz. Tüm bu iyi alışkanlıklar edinilebilir. Erken yatmak, erken kalkmak, çok fazla konuşmamak, tamamen sağır ve dilsiz gibi olmamak, saçma sapan konuşmamak, ciddiyetsiz olmamak, alaycı olmamak – tüm bunlar çok dikkatli bir şekilde izlenebilir.

Çocuklar nasıl davranmaları gerektiğini bilmelidir. Nasıl cevap vereceklerini, ne kadar konuşmaları gerektiğini bilmelidirler.

Onları hediyelerle şımartmayın. Onlara doğru zamanda hediye verin ve nasıl davranmaları gerektiğini söyleyin. Onları disipline etmek sizin görevinizdir. Hiçbir çocuğun karşılık vermesi izin verilmemelidir. Onlara saygılı olmayı öğretin. Eğer öğretmezseniz, başkalarına karşı saygısız davranacaklardır. Onlarla bir saat oturup, başkalarının yanında değil, onlarla baş başa konuşun. Onlara “Siz krallar ve kraliçeler gibisiniz” deyin. Onlara özgüven aşılayın, böylece kendilerine yakışır şekilde davranırlar ve nasıl davranmaları gerektiğini öğrenirler.

Oyuncakları ve diğer eşyaları kırarlarsa, onlara “Oyuncakları kırarsanız, size almayacağım” deyin. Onları düzgün bir şekilde yetiştirin, düzenleyin, organize etmelerine izin verin. Böylece onları eğitmiş olursunuz. Onlara az oyuncak verin, ama nerede olduklarını bilin. Onlara bir liste verin. Anlamaları için listeyi saklamalarını isteyin. Saygı – saygı çok önemlidir. Biz sahip olduklarımıza saygı duymuyoruz. Onları sadece kullanıyoruz. Giysilerimizi oraya buraya atıyoruz. Bu yüzden çocuklar disiplinli olamıyor. Giysilerini oraya buraya atıyor – dağınıklık oluyor.

Çocukların edinmesi gereken bir başka alışkanlık da sabah erken kalkıp yıkanmaktır. Ebeveynler sabah kalkmalı, onları yıkamalı, hazırlamalıdır. Çocuklara çay vermeyin, süt verin. Çay iyi bir alışkanlık değildir. Çocuklarınıza on altı yaşına kadar iyi olan her şeyi, doğru olanı, nasıl davranmaları ve nasıl yaşamaları gerektiğini öğretmelisiniz, aksi takdirde serseri olurlar. "Ne istersek yapabiliriz", derler. Neyin yanlış olduğunu onlara öğretin.

Onlara para vermeyin. İşlerini yapmalarına izin verin. Çocuklarınızın yaptığı işler için asla para ödememelisiniz. Çalışırlarsa, bu kendileri için çalışıyorlar demektir. Onlara iş yaptıkları için para vermek çok kötü bir alışkanlıktır. Onlar işçi değiller. Tüm bu eğitim verilmelidir.

Çocukların peşinden sürekli koşmayın, çünkü sizi domine ettiklerini anladıkları anda tepenize çıkacaklardır. Sizin için ne kadar önemli olduklarını bilmeliler. Yavaş yavaş öğrenecek ve davranışlarını düzeltereklerdir. Onları ya insan yaparsınız ya da şeytan. Bu sizin elinizde. Asla onlara kötü davranmamalısınız, ama hiçbir şekilde onların domine etmesine izin vermemelisiniz.

Çocuklar, onları sevdiğinizi bilmelidir. Onlara değer verdiğinizi gösteren küçük şeyler yapın. Sevginizi ifade edin. Onların tek korkusu, bu sevgiyi kaybetmektir. Sevgi ifade edilmelidir. Bu, onlara her zaman verilmesi gereken en önemli şeydir. Ve her zaman saygı gösterilmelidir. Onlara üstünümüz gibi hitap edin. Onları dövmek yerine saygı ve sevgi, işte önemli olan budur. Çok sevmek ilk önceliktir, sonra disiplin gelir.

Çocukların alışkanlıklar edinmesine izin verilmemelidir. Fazla rahatlığa alışmamalıdır. Başkalarına ilgi göstermeli, onlar başkaları için bir şeyler getirmeli ve her zaman biriyle meşgul olmalıdırlar. Çocukları çok çalıştırmamalıyız.

Hindistan'da tüm toplum, dikkatini sürekli doğru şeylere yönlendirerek çocuğun dikkatini eğitir.

Çocuğu sürekli heyecanlandırmak ve bir tür rekabete sokmak akıllıca değildir. Çocuğun normal bir şekilde büyümesine izin verin. Rahat olun.

8. Yemek

Çocuklara, çocukluktan itibaren yemek konusunda çok seçici olmamaları öğretilmelidir, çünkü yemek konusunda seçici davranırsanız, çocuklar da seçici olur. Ancak seçici davranmazsanız, çocuklar size verdiğiniz her şeyi yiyebilir. Tabii ki yemekler iyi, lezzetli ve her şeyiyle güzel olmalıdır. Bu, çocuğun o kadar seçici hale gelip, ileriki yaşamında şu ya da bu tür yiyecekleri yemek istemeyeceği anlamına gelmez. Çocuk her türlü yiyeceği severek yiyebilmelidir.

Onlara sağlıklı yiyecekler vereceğiz. Gandhiji bize sadece haşlanmış yiyeceklerin üzerine hardal yağı dökerek yedirirdi, çünkü böylece tatsızlık, asswad geliştirilir derdi. Lezzetli şeyler yemememiz gerektiğini söylerdi. Onlara sert davranmamalıyız. Gandhi'nin aşramından çıkan insanlar ,çok sert, aşırı katı ve başkalarıyla pek geçinemeyen insanlardır. Kendilerine karşı o kadar katı olurlar ki, başkaları onları anlamaz. Uyumlu, başkalarıyla nasıl geçineceğini bilen insanlar olmalılar, Himalayalarda oturup kimseye dokunmamalılar. Normal çocuklar gibi yetiştirilmeliler, çiğ yiyecekler ve sağlıklı yiyecekler yemek zorunda değiller, sağlıklarının iyileşmesi için normal, iyi yiyecekler yemeliler.

Sağlığın iyileşmesinin nedenlerinden biri, yemek saatlerine uymaktır. Sabahları onlara çok fazla seçenek sunarsınız. “Ne yemek istersin?” Hiçbir şey yapmayın, her çocuk için iyi olan her şey herkes tarafından yenmelidir. “Ne yemek istersin?” “Ben pilav istiyorum” derler. Bir diğeri “Ben bunu istiyorum” der. Ne fark var? Hepsi aynı. “Ben patlamış mısır istiyorum. Ben onu istiyorum.” Hepsi ego geliştirir. İnsanlar bu şekilde egoist, ego odaklı olurlar. Birdenbire atın sırtına atlarlar. Birine nazik davranırsanız, minnettar olmalısınız ve onların size nazik davrandığını hissetmelisiniz. Bunun yerine, “Ah, ben bütün dünyanın efendisi olmalıyım” diye düşünürler. Bu olur. Bunun nedeni, erken çocukluktan itibaren kendilerine sadık kalmamış olmalarıdır. Sabahları, ne pişirilirse onu yemelidirler.

Çocuklarımıza bir şeyi nasıl söylediğimizi öğrenmelisiniz: “Yere bir şey düşerse, hemen alıp çöpe at ve ellerini yıka.” Biz sadece “Hayır, hayır, hayır. Öyle yapma.” deriz. Ağzından bir şey düşerse bile, onu almamalısınız. Bunu gerçekten fanatik bir şekilde yapmadığınız sürece, çocuklarınız etrafta dolaşan her türlü enfeksiyondan kurtulamaz.

9. Çocuklar Doğal Olarak Kolektif Olmalıdır

“Teyze”, “Amca” gibi ilişkiler kurulmalıdır. Sadece anne ve baba önemli değildir. Çocuklar çok bağımsızdır. Kendilerine bakabilirler. Kendilerini idare edebilirler. Onları memnun etmek için onları böyle davranırsınız. Hayır, çocuğun çok zeki olduğunu bilmelisiniz ve çocuğun zihnini kendi kolektif anlayışınıza göre şekillendirmelisiniz. Bunu yapmazsanız, diğer tüm çocuklar gibi serseri olurlar.

Çocuklarınızı sevgiyle disipline etmeyi öğrenmelisiniz. Neden programda sessizce oturamıyorlar? Sorunları ne? En başından itibaren vibrasyonları hissetmeleri sağlanmalıdır. Diğer insanlarla birlikte oturmaları sağlanmalıdır. Çünkü ebeveynlerini kendilerine ait, diğerlerini ise kendilerine ait olmayan insanlar olarak görürler. Irkçılık da böyle gelişir, çünkü adil olmayan diğer insanların normal olmadığını düşünürler. Bu gizemli mizaçlar gelişir. Sonra onları kendinize saklamaya başlırsınız. Aksine, onların açık olmalarına, herkesle konuşmalarına, kalplerini herkese açmalarına izin verin. Yetişkin insanlar bile başka birinin çocuğuna dokunmaktan ürperir. “Çocuğu alayım mı?” diye sorarlar. Bunun ne zararı var? Hindistan'da, herhangi birinin evine giderseniz, çocuklar hemen kucağınıza alınır. Şimdi ise bunun hastalıkları önlemek için olduğunu söylüyorlar. Ama tam tersine, çocuklar daha fazla bağışıklık geliştirirler.

Aşırı korunan çocuklar çok tehlikeli durumdadır, çünkü hiçbir şeye karşı bağışıklıkları yoktur. Düşünün, o ülkede her türlü parazit yaşıyor. Yine de biz daha iyi yaşıyoruz, çünkü pek çok şeye karşı bağışıklığımız var. İnsanlar sağlık açısından bu şekilde çok zayıf hale gelir. Çocuklar sürekli kapalı kalırsa bencil olurlar. Çok zayıf ve dar görüşlü olurlar. Onları dış dünyaya açın. Baskıcı bir kişi ortaya çıkar, çocuğunuzu ele geçirir ve onu kullanır, çocuğunuz için size şantaj yapar, her şeyi yapar. Ama çocuğunuzun herkesle oynamasına izin verirsiniz, sadece buna izin verirsiniz, hastalıklar ortadan kalkar.

Çocuklarımız için başkalarına güvenmeliyiz. Aksi takdirde çocuklar çok dışlayıcı olurlar, size yapışır, kimseye gidemezler. Hindistan'da bir eve gittiğinizde, sizi ilk karşılayan çocuklar olur. "Tamam, oturun" derler. Sonra size bir şeyler ikram ederler. Evde kimse olmasa bile, onlar size bakarlar. Sizin hakkınızda her şeyi bilirler, ne söylediğinizi, ne istediğinizi, ne istediğinizi, çok tatlı bir şekilde. Çocukluklarında baktığım böyle çocuklar tanıdım ve bana söyledikleri her şeyi, onlara anlattığım hikâyeleri ve onlara nasıl baktığımı hatırlıyorlar. Her küçük şeyi hatırlıyorlar. Onların hala tüm bunları hatırladığını bilmek çok tatlı.

Ama onları maruz bırakmayın. Çocukları çok fazla baskı altına almayın. Ayrıca çocuklar size alıştıkları için sürekli dikkatinizi çekmeye çalışırlar. Onlarca soru sorar ve çok konuşurlar. Bir şeyler söylerler ve sizi yorarlar. Trenle seyahat ederken yanımda bir bayan vardı. Oğluyla birlikte seyahat ediyordu. Anne oğluna konuşmak, hikâyeler anlatmak zorundaydı. Ben ona, "Bunu yapmayın. Çocuğa çok fazla ilgi gösteriyorsunuz, onu çok abartıyorsunuz ve bu yüzden sürekli sizin ilginizi istiyor. Oynaması lazım. Kendi başına oynaması lazım. Kendi başına kalması lazım. O zaman gelişir." Zavallı kadın, ne yapacağını bilmiyordu. Çocuğu mutlu etmek ve etrafı rahatsız etmemesi için sürekli onu memnun etmeye çalışıyordu, ama bu doğru yol değil. Konuşmayın. Konuşmayı bırakın. Ayrıca çocukların "Neden?" diye sormasına izin verilmemelidir. Sürekli size soru sormak onların işi değil. Bu çok yanlış. Bu, onlara çocukluktan itibaren çok büyük bir ego verir. Niye "Neden?" diye soruyorlar? Neden her şeyi bilmek istiyorlar? Herkes yavaş yavaş, her şeyi öğrenir. Yolda giderken "Bu nedir?" diye sorarlar. Yolda gördükleri her şeyi anlatmanıza gerek yoktur. Büyüdüklerinde öğrenecekler. Bu, onların geliştirdiği bir tür ısrarcılık, bir ısrarcı mizaç, bunun bir ağaç olduğunu, bunun şunu olduğunu söylemeniz gerektiği. Büyüdüklerinde bile onlara söylemek zorundasınız. Çocukluklarında unayacakları bu tür şeyleri onlara söylemenin ne yararı var? Fazla bilgi, kafalarını doldurmak, aşılacak gerekli değildir. Çocuklara çok fazla bilgi yüklememelisiniz, çünkü kafalarına çok fazla bilgi yüklediğinizde kafaları karışır ve sonra sorun yaşarlar. Onları olduğu gibi bırakın. Gerekli olanları anlatın. Çok küçük yaşlarda onlara gereksiz bilgiler veriyoruz. Çocukların sağlıklı, güvenilir bir Mooladhara'sı olsun. Başkalarıyla tanışsınlar, arkadaş olsunlar, herkesle oynasınlar, her yere gitsinler. Onlara izin verin. Çocuklarımız, çocukluklarından itibaren kolektif ve Mooladhara'larında çok güçlü olmalıdır.

Çocuklar hakkında bilinmesi gereken çok daha fazla şey var. Onların vibrasyonlarını bilmelisiniz. Vibrasyonlara karşı uyanık olmalı, neyin yanlış olduğunu, ne yaptıklarını bulmaya çalışmalısınız. Örneğin, yaramazlık yapan bir çocuk gördünüz. Onunla sürekli uğraşmayın. Çocuğu bir kez çağırın, oturtun ve ona "Şöyle yapmalısın. Annenle birlikteyken ona dikkat etmelisin" deyin. Size özel olarak verilmiş bu yeni çocukları şekillendirecek olan sizsiniz, çünkü siz Sahaja Yogi'lersiniz ve onların hayatlarını mahvetmemelisiniz. Bazı çocukların bu tür şeylerden dolayı delirdiğini biliyorsunuz. Burada annesiyle birlikte olan bir çocuk vardı, görüyorsunuz, kendisi o kadar dikkatsizdi ki, çocuğa nasıl dikkatsizce baktığını ve onu nasıl kirli halde tuttuğunu duyduğumda inanmadım. Nasıl böyle bir şey yapabildiğine şaşırırım ve siz de çocuklarımızın sağlığını, zihnini, her şeyini mahvetmemelisiniz. Temiz ve uygun bir yeriniz varsa, çocuklar orada olmayı çok seveceklerdir.

Ama hiçbir anne çocukla birlikte odada oturmamalı. Bu kuraldır. Oturma odasında çocuğunuzla oturabilirsiniz. Çocuk uyurken odada olmamalı, yoksa çocuğu oturma odasında tutun. Çocuğun daha mutlu olduğunu göreceksiniz, çünkü toplu yaşamak doğaldır. Bir çocuğun diğerleriyle kaynaşması, konuşması, diğerlerini tanıması doğaldır. Bu doğaldır. Masumiyet böyledir. Masumiyet tüm dünyayı bilmek ister. O sırada çocuğun bunu yapmasına izin vermezseniz, sapkınlaşır. Sorunları olur. O yüzden onlara daha iyi bir hayat, daha iyi bir ortam, daha iyi bir eğitim, daha iyi bir disiplin verin, çünkü siz buna sahipsiniz. Onlara sizin sahip olduklarınızı vermeyin. Gerçek sevgi budur. Aksi takdirde bu sahiplenmedir.

Bunu konuşmak istedim çünkü size Mooladhara'dan bahsetmişim ve çocuklarınıza ne olduğunu görüyor ve fark ediyorum ve onların sahip olduğu disiplinin sizden geldiğini, sizin ne kadar disiplinli olduğunuzu ve bunu yaparak onların eline oynadığınızı görüyorum. Onlar sizin onlara bağımlı olduğunuzu biliyorlar. Onlar olmadan var olamazsınız. Onların kafasında bu fikir var. Bu yüzden sizi dinlemiyorlar. Ama eğer uslu davranmazlarsa sevgilerini kaybedeceklerini bilirlerse, sorun olmaz.

Onlar çok zekidir. Çocuklarınızın doğru bir anlayışa kavuşmasını sağlayın, çünkü onlar farklı çocuklar, onlar size emanet edilmiş özel çocuklar.

Çocuklar doğal olarak kolektif olmalıdır.

10. Çocukları Düzeltme Yöntemleri

Çocukları düzeltmenin bir yolu vardır. Ben cezalandırmayı sevmem. Ancak onlara hikâyeler anlatarak, onlarla konuşarak, sorunlarını çözerek çok iyi sonuçlar elde edebilirsiniz. Onlar hep bilge ruhlardır. Sıradan çocuklar değiller. Onlarla konuşursanız, hemen bilgeliğe ulaşırlar. Konuştuklarında bilgece konuşurlar. Onlarla konuşursanız, kendinizi büyükannenizin veya büyük-büyükannenizin yanında hissedersiniz. Bunların özel çocuklar olduğunu anlamalısınız, bu yüzden onlara saygıyla davranmalı, saygıyla yetiştirmeli ve zihinlerine “Siz özel çocuklarsınız” ve “Siz dünyayı değiştirmek zorunda olan çocuklarsınız. Bu dünyaya çok büyük bir amaç için geldiniz ve bu yüzden böyle yetiştirilmeniz gerekiyor” fikrini aşılamalısınız. Çocuklar, kendilerinin disiplinli olduğunu anladıklarında, disiplin de kendiliğinden gelir.

Onlara, “Sizler aydınlanmış ruhlarsınız ve onursuz olamazsınız” deyin. Onlarla oturup konuşun. “Şimdi bir toplantı yapacağız” deyin. ‘Oturun’ deyin. Konferans salonu gibi sandalyelere oturtun ve onlara, "Bakın, hepimiz Sahaja Yogileriz. Siz de Sahaja Yogi'lersiniz. Bütün dünya sizi izliyor. Onurlu çocuklar olmalısınız. Böyle davranmalısınız. Eşyalarınızı paylaşmalısınız. Aksi takdirde, sizin Sahaja Yogi olmadığınızı söylerler. Onurlu olmalısınız."

Kişiliklerini bu şekilde geliştirin, böylece majestelik ve asil olmaları gerektiğini anlasınlar. Diğerleri gibi ucuz olamazlar, çünkü siz sürekli “Ona dokunma. Bunu yapma.” diyorsunuz. Onlar bilmiyorlar. Kafaları karışık. Onlara ne yapılması gerektiğini, nasıl davranmamız gerektiğini, nasıl güzel şeyler söyleyeceğimizi, başkalarına nasıl yardım edeceğimizi, oyuncaklarını nasıl vereceklerini, eşyalarını nasıl düzenli tutacaklarını anlatın. Bu bir eğitimidir.

Çocuklar sizin davranışlarınızdan da öğrenirler. Hayır, çocuklarınıza içmemelerini söylüyorsunuz, ama siz balık gibi içiyorsanız, sizi nasıl dinlerler? Meditasyon yapmıyorsanız, disiplinli değilseniz, çok dağınık bir şekilde yaşıyorsanız, son derece dikkatsizseniz, insanlara saygı göstermiyorsanız, diliniz çok gevşekse veya çok keskinse, çocuklar bunları alırlar. Bunları çok çabuk öğrenirler. Çocukların öğrenme yeteneği şaşırtıcıdır.

11. Para

Parada tüm o komik ilgi alanları daha sonra büyümeye başlar. Ganesha için ne ifade eder? Para, O'nun ayaklarının tozudur. O'nun için altın ne ifade eder? O'nun için herhangi bir şey ne ifade eder? Altın taç taksa da takmasa da, hiçbir fark yoktur. O oradadır. Kafası aynıdır. Saygıdan, hayranlıktan, insanlar O'na altın veya başka bir şey verebilir, sadece kendilerini tatmin etmek için. Peki, O'nun için ne önemi var? Bir çocuk başkalarından hiçbir şey kabul etmez. Ama eğer alırsa, “Peki, bunu nasıl geri vereceğim?” diye düşünür. Onlara küçük bir şey verseniz bile, onu güvenle saklarlar ve sizin verdiğinizizi daima hatırlarlar.

12. Dil nazik olmalıdır

“Bunu seviyorum” veya “Böyle bir Tanrı'yı seviyorum” diyemezsiniz. Bir kişinin hoşuna gitmesi için mi yapılacak? Bu şekilde kişi tamamen keyfi ve kolektivitenden dışı kalır. Çocuklara öğretilmesi gereken budur.

“Nefret ediyorum” da kullanılmasına izin verilmemesi gereken bir başka kelimedir. Bu çok yanlış bir kelimedir. Çocuklar asla böyle kötü bir kelime öğrenmemelidir. Dilimizin çok iyi olması gerektiği söylenmelidir. Çok güzel bir dil kullanmalıyız ve sinirlenmemeliyiz. Nazik bir dil kullanmalıyız. Bu çok önemli. Azizler gibi nazik bir şekilde konuşmalısınız, öfkeyle, aşağılayıcı bir şekilde veya onları küçük düşürecek şekilde konuşmamalısınız. Çocuklarınıza bile saygıyla konuşun. Gördüğünüz gibi, çocukları azarlamak zorunda kalsak bile, onlara daha fazla saygı gösteririz. İngilizce'de olduğu gibi “siz” diye hitap edersiniz. “Şimdi oturacaksınız.” Böylece çocuk korkar. “Ne yaptım?” “Sen” yerine ‘siz’ kullanıyoruz, anlıyor musunuz? “Siz, bayım, buraya gelin.” Bu şekilde bu bey korkar ve “Neden, ben ne yaptım?” der. Hizmetçilerimizi de böyle korkutuyoruz, “Neden? Neden bugün böyle söyleniyor?” - ama küfür kullanmamak, kötü sözler kullanmamak, çocukları dövmemek. Eğer çok garip, kibirli iseler, sorun yok. Bu sorun değil, ama bu çok nadirdir, çünkü onların çoğu aydınlanmış ruhlardır ve size çok fazla sorun çıkarmazlar. Aklınıza gelirler. ”Özür dilerim“ ve ”Affedersiniz” demeyi öğrenmeliler.

13. Işık Kendisi İçin Değil, Başkaları İçin Yanar

İnsanlar çocuklarına çok bağlanırlar. Sadece çocuklarını düşünürler, başka hiçbir şeyi düşünmezler. Bu da başka bir tür bencilliktir. Eğer sadece kendi çocuklarınızı düşünürseniz ve başkalarını düşünmezseniz, o çocuklar şeytan olurlar ve size bir ders verirler ve bir dahaki sefere, “Tanrım! Bana çocuk verme. Yeterince gördüm.” dersiniz. Ama çocuğu toplumsallaştırır ve ona başkalarına vermekten ve bundan zevk almaktan öğretirseniz, o çocuk çocukluğundan itibaren son derece cömert olur. Aishwarya sadece para, servet anlamına gelmez, cömertlik paradan üstündür ve aishwarya budur. Bu, bir enkarnasyonun ve bir Sahaja Yogi'nin işaretidir.

Ebeveynler çocukları büyüdüklerinde onlara para vermezler ve onlara bakmazlar, ama yine de onlara karşı sahiplenici davranırlar. Öncelikle çocuklara bakmak, onları beslemek için ihtiyaçları olan her şeyi vermek, onlara rehberlik etmek, onları şımartmamak ve ikinci olarak, evlenip çocukları olduktan sonra onlara ve onların çocuklarına, eşlerine sahip çıkmaya çalışmamak önemlidir.

Sonra üçüncü [*Mahalakshmi'nin enkarnasyonu*] İsa Mesih'in Annesi olarak geldi. O, çocuğunu çarmıha gerilmeye verdi. Sadece kendimize mi bakacağız? Çocuklarımıza şahin gibi ne kadar bağlıyız? Çocuklara biri bir şey söylerse, insanlar bundan hoşlanmaz. Çocuklarımıza bu kadar bağlıyken, onlara ne öğretiyoruz? Onlara fedakârlık öğretiyor muyuz? Paylaşmayı öğretiyor muyuz? Hoşgörü öğretiyor muyuz? Bağışlamayı öğretiyor muyuz? Çarmıha gerilmeyi bırakın, küçük cezaları bile bırakın, çocuk artık Sahaja Yogiler için en büyük çile haline gelmiştir. Herkes çocuk sahibi olur. Bunun nesi bu kadar olağanüstü? Harika olan, sizin ne tür çocuklar olduğunuzdur.

Çocuklarımızın büyümelerine izin veriyor muyuz? Kıskanç mı? Aziz mi? Güzel mi? Başkalarıyla nasıl konuşuyor? Kendilerine güveniyorlar mı? Yarın onlar lider olacaklar. Shivaji'nin annesi Jijamata gibi, o oğlunu büyük bir adam yaptı. Çocuğu büyük yapan, annedir. Eğer anne, oğlunun sürekli onu tutmasını ve çocuğun da annesini tutmasını istiyorsa, bu intihar demektir.

Çocuklarımızın bizden daha büyük insanlar olarak büyümelerini sağlamak bizim görevimizdir. Onlar dünyaya bakmak zorundadırlar. Çocuklarınızla zaman geçiriyorsanız, onları şekillendirin, sevgiyle besleyin ve başkalarına sevgi vermelerini, herkesin bu sevgiyi hissedebileceği şekilde davranmalarını söyleyin, aksi takdirde Ravana gibi şeytanlara dönüşeceklerdir. Ravana, aydınlanmış bir ruhtu ama annesi tarafından şımartıldı ve şeytan oldu. Çocuklarınızın şeytan olmasını istemiyorsanız, öncelikle onların sizin çocuklarınız olmadığını, sizin güveninize emanet edilmiş olan Benim çocuklarım olduğunu ve onları cüce ve küçük yapmamanız gerektiğini anlayın. Çocuklarımızı ışık gibi yapmalıyız. Işık kendisi için değil, başkaları için yanar. Bir elmas alıp, onu bir su oluğuna atarsanız, o elmas kaybolur, aynen böyle. En iyi çocuklara sahip olsanız bile, “o benim çocuğum, bu benim” gibi aptalca bir düşünceyle onları mahvedebilirsiniz. Çocuklarınızı iyi şeylere maruz bırakın. Onlara neyin iyi olduğunu söyleyin. Başkalarına nasıl iyi davranacaklarını öğretin. Onlara başkalarına nasıl bakacaklarını öğretin. Nasıl başkalarının ayaklarını ovacaklarını, onların saçlarını nasıl tarayacaklarını, başkalarına nasıl yemek vereceklerini öğretin.

Onlara öğretin, küçük tepsiler taşımasına ve başkalarına, kuşlara yemek vermesine izin verin. Çiçeklere su vermesine izin verin. Onları küçümsemeyin. Bazı çocuklar gerçekten dinamik, büyük azizlerdir.

Sahaja Yoga'da hepiniz kutsanmış insanlarsınız. Hiçbir şeyden fedakârlık yapmanız gerekmez, ancak çocuklarınızı doğru şekilde yetiştirmezseniz, sizi sorumlu tutacaklardır. “Neden bize gelişmemiz için tam özgürlük vermediniz?” diye soracaklar. Çocuğunuzun inatçı olduğunu, cimri olduğunu, başkalarıyla sevgisini paylaşmayı bilmediğini veya baskıcı olduğunu fark ederseniz, bunu hemen engellemeye çalışın. Çocuklar çok zekidir, son derece zekidir. Sevginizi kaybedeceklerini anladıkları anda uslu davranırlar.

14. İyi İlişkiler Kurun

Her çocukla iyi ilişkiler kurun. Bu ilişkiler neşeli olmalı. Öğretmenler ve yatakhane personeli çocuklardan uzak durmamalı, bir aile gibi bütünleşmelidir. Öğretmenler ebeveyn rolünü üstlenmeli, soğuk ve mesafeli davranmamalıdır. Büyük ve küçük çocuklar arasında, ağabey ve küçük kardeş gibi iyi ilişkiler olmalıdır. Birlikte oynayabilirler. Küçük çocuklar büyük çocuklara sorular sorabilir, büyük çocuklar da onlara cevap vermelidir. Doğa ile iyi ilişkiler kurun. Dağlara, nehirlerle, ormanlara bakarken doğada Sahaja olan şeyleri gözlemlemelidirler. Tüm evren Sahaja'dır. Çocuklar bu spektruma ulaşmalıdır. Yapabilecekleri her şey Sahaja ile ilgili olmalıdır. Onları aşırı şımartmaya veya aşırı katı davranmaya çalışmamalısınız. Her ikisi de yanlıştır. Bilinmesi gereken bir şey, onları Sahaja Yogiler oldukları için sevdiğiniz ve saygı duyduğunuzdur. Onlara şu fikri aşılayın: “Sizler Sahaja Yogi'lersiniz ve bu yüzden hepimiz size saygı duyuyoruz.” Sahaja Yogi oldukları için yanlış yerlerde ağlayıp yaramazlık yapamazlar. Onlarla konuşmalıyız. Onlara şu sorumluluğu aşılmalısınız: "Harika işler yapmalısınız. İnsanlara Aydınlanma vermelisiniz. Büyüdüğünüzde bunu yapmalısınız, şunu yapmalısınız. Uzak ülkelere gitmeniz gerekecek. Bunu bilmeniz gerekir. Şunu bilmeniz gerekir." Bunları çocuklara bir kez söylediğinizde, Sahaja Yogiler olarak kişiliklerini geliştirmeye başlarlar, çünkü onlar öyle doğmuşlardır. Ancak, ortam nedeniyle onları doğru şekilde yönlendirmezseniz, başka yönle gidebilirler. Şu anda çocuklarımızı Sahaja Yoga ilkelerine göre yetiştirmek ve bu ilkeleri onlara aşılacak için çok büyük bir fırsatımız var.

Çocuklar eğlendirilmeli ve sıkılmalarına izin verilmemelidir. Küçük evler yapmalarına, bahçe oluşturmalarına, dikkatlerini çeken faaliyetlerde bulunmalarına izin verin. Onlara hikâyeler, fıkralar, şarkılar anlatın, resim yapmalarına yardımcı olun. Arkadaşlık hissetmeleri gerekir. Onların konuşmalarını da dinleyin. Çok ilginçtir.

15. Tüm Çocukları Kendi Çocuğunuz Gibi Sevin

Tüm çocukları kendi çocuğunuz gibi sevin. Bu çok daha iyi sonuç verecektir. Bir çocuk düzeltildiğinde kimse itiraz etmemelidir. Birisi çocuğunuzun düzeltirse, o kişiye çocuğunuzun düzelttiği için teşekkür etmelisiniz. O zaman çocuklar, yaramazlık yaptıklarında tüm topluluğun bir arada olduğunu düşündükleri için topluluktan korkarlar. Sadece kendi çocuğunuzun desteklemeye başlarsanız, çocuk oldukça zeki hale gelir. “Kimse bana bir şey söyleyemez” bilir. Çocuk yaramazlık yaparsa, tüm topluluk bunu hisseder. Ama biri o çocuğu desteklemişse, o zaman çocuklar kaba davranır. Hepimiz tüm çocukları desteklemeliyiz ve bir çocuk yanlış yaparsa, hepimiz “Tamam, sen hatalısın” demeliyiz.

Onların hepsi sizin çocuklarınızdır. Öyle düşünün. Onlar topluluğun çocuklarıdır. Onlara bakmalısınız. Onlarla ilgilenmelisiniz. Onlara yardım etmelisiniz. Her şey toplu olarak yapılmalıdır. Bir çocuk yaramazsa, hepimiz o çocuğa bunu söylemeliyiz. “Sen yaramazsın,” o zaman o çocuk düzelir. Ayrıca onlara şunu da söylemeliyiz: “Siz Sahaja Yogiler'siniz. Böyle yapamazsınız. Siz Sahaja Yogiler'siniz. Siz harikasınız. Böyle yapamazsınız.” Bu da çok iyi sonuç verir.

16. Oyunlar

Shri Mataji çocukları koruyor. Agresif oyunlar konusunda endişelenmelerine gerek yok.

Oyunlar neşe ve eğlence için olmalı.

Antakshari oyunları iyidir, çocuklar kendi aralarında oynar ve kendi oyunlarını yaratırlar. (*Antyakshari olarak da bilinen Antakshari, Hindistan'da oynanan bir konuşma salonu oyunudur. Her yarışmacı, bir önceki yarışmacının şarkısının bittiği Hintçe alfabesinin sessiz harfiyle başlayan bir şarkının ilk dizesini söyler.*)

17. Üniversite Eğitimi

Üniversiteler, şu anki halleriyle, tüm yıkımın yaşandığı yerler haline gelmiştir, ancak Sahaja okulunda yetişen çocukların, nereye giderlerse gitsinler, değişmeyeceklerinden eminim. Başkalarını değiştirecekler, ama kendileri değişmeyeceklerdir, çünkü kişilikleri o kadar gelişmiş olacaktır ki, kişilikleri başkalarını etkileyecektir. Sahaja Yogiler değişmez. Onlar başkalarını değiştirirler.

Bilgisayarlar lisede ve üniversitelerde öğretilir, ama en iyi bilgisayar sizsiniz.

18. Sınıfta

Öğretmenler konuyu ilginç hale getirmelidir. İlgiyi uyandırmanın yeni yollarını bulun. Çok ciddi olması gerekmez. Oyun gibi de olabilir.

Hesap makinesi olsa bile, çarpım tablosunu öğrenmek çok önemlidir. Her çocuk, hikâyelerini, deneyimlerini ve gözlemlerini yazabileceği bir günlük tutmalıdır.

Çocuğun dikkatini artırmak için her türlü çaba gösterilmelidir.

Çocuklar için en önemli şey, bir yerde kendilerini tamamen güvende hissetmeleridir. Güvenlik, çocuklar için çok önemli bir şeydir. O yerde kendilerini güvende hissetmezlerse, onları dengede tutamayız.

Montessori ekipmanları ile çocuklar, oyuncaklara çok fazla odaklanırlar. Bunların bazıları çok pahalıdır. Bazı eğitici oyuncaklar alın, ancak çok fazla olmasın ve küçük bir tezgâh üzerinde vurarak oynanan oyuncaklar olmasın.

Sınıfı kuru tutmayın. Çiçekler, bitkiler olsun, sanki bahçede oturuyormuş gibi. Öğretmenin kıyafeti, bir hemşire kıyafeti gibi olmamalıdır. Çocukların önünde gülün. Onlara mutlu olduğunuzu gösterin. Onları takdir edin.

Beş ya da altı yaşına kadar her çocuğa her gece güzelce masaj yapılmalıdır. Akşamları vücutlarına yağ sürün, her şey için zeytinyağı kullanılabilir, sonra havluyla güzelce silin. Bazı bölgelere biraz pudra sürmek gerekir, ancak burunlarına kaçmaması için yüzlerini örtün. Sabahları banyodan önce başlarına masaj yapın ve burun ve kulaklarına yağ sürün.

Drama, dans, klasik dans, müzik, sanat ve el sanatları öğretin. Bilmesine gerek olmayan şeyleri öğretmeyin. Araba kullanmaya başlayana kadar yol isimlerini bilmelerine gerek yoktur.

Çatal ve bıçağı belirli bir şekilde bir araya getirmeleri gibi aptalca kurallara takılmayın.

Kalemi doğru tutmayı öğrenmeleri çok önemlidir, ancak harf ve rakamları yazmaya zorlamayın. Hazır olduklarında, çok küçükken değil, onlara harf ve rakamları öğretin.

Duyular – metalleri, altını, gümüşü vb. ve mermeri, tüm farklı mermer ve oniksleri hissetmelerine izin verin. Malzemeleri ve duyuları hissetmelerini sağlayın, çömlükleri de. Sentetik kumaşlardan kaçının.

Kumaşların tasarımını takdir etmelerini sağlayın, dört veya beş farklı kumaştan hangisini sevdiklerini, hangisini sevmediklerini sorun.

Onlara yıldızları, yıldızların ne olduğunu, gezegenleri anlatın, ölü şeyler yerine canlı şeyleri anlatın.

Ağaçlar nedir ve ahşabın kullanımı nedir? Ağaçları kişileştirin, onlara bakın, isimler verin.

Yaşayan her şeye bakılmalıdır.

Haliya bir şey döktüklerinde herkes dehşetle koşar. Çocuğa sorun olmadığını söyleyin, aksi takdirde çocuğun özgüvenini sarsarsınız. Uyduklarında kirlenen yeri temizleyin.

Geziye çıkmak çok güzeldir, müzeler ve hayvanat bahçeleri. Onlara parkları ve bahçeleri gösterin, ama savaş aletlerini göstermeyin. Silahlarla oynamamalıdır. Onları dışarı çıkarın ve geziye hazırlayın. Onlara ne beklemeleri gerektiğini söyleyin. Her şeyi anlatın, dışarıdayken nasıl saygılı olacaklarını. Ziyaretçilere nasıl saygı göstereceklerini, nasıl günaydın, iyi akşamlar, iyi geceler diyeceklerini.

Onların oturup Deityler ve Shri Mataji hakkında konuşmalarına izin verin.

Okul, Sahaja Yoga'ya iletmek için bir araçtır. Onlar öncelikle Sahaja Yogi olmalıdırlar.

“Ben bunu seviyorum” gibi sözler olmamalı, çocuklar paylaşmaktan, vermekten, vermenin zevkünden keyif almalıdır. “Ben sevmiyorum” değil, “Tanrı sevmiyor” demeliyiz.

Onları bütünün bir parçası olarak hissetmeleri için teşvik edin, hepimizin bir olduğumuzu ve kolektif birliği keyifle yaşamaları gerektiğini öğretin. Onlara Sahaja Yoga uygulamalarını öğretin.

Çocuklara Sahaja Yogiler oldukları ve onurlu olmaları gerektiği söylenmelidir. “Tanrı sizi büyük bir iş için seçti. Siz Sahaja Yogi'lersiniz.” Daha iyi davranmaları gerektiği sorumluluğunu hissederler.

Onlara her zaman özel olduklarını söyleyin, “Sen nasıl böyle davranabilir, böyle konuşabilirsin?”

Küçük bir çocuk her şeyi kendisi yapmak isterse, başkaları için de yapmaya istekli olduğu sürece sorun yoktur. Kendi kahvaltısını kendisi hazırlar, sonra bize de yemek verir. Böylece dikkatleri kendilerinden başkalarına yönelir. Her zaman karşılıklı olmak çok önemlidir – yemeklerini başkalarıyla paylaşmak, başkaları için yataklarını yapmak.

Herkes çocuklarla konuşmalıdır. Herkes çocuklarla ilgilenmeli, onlara küçük hediyeler vermelidir.

Çocuklar çok fazla öpülmemelidir, yüzlerinden öpülmemelidir. Başlarının üstü veya başın yan tarafları öpülebilir.

Kendine özen gösteren kişi, saygı duyan kişidir. Bu, saygı duyulan bir kişinin işaretidir.

Onları manipülatör yapmayın. Onları daha alçakgönüllü, tatlı, esnek ve sevgi dolu yapın.

Uyanıklık geliştirmelidirler. Benmerkezcilik, içlerinde donukluğa neden olur.

Rekabet etmemelidirler. Eğer bir şeyde rekabet edecekler ise, bu iyilik, itaat, tatlılık ve şefkat olsun. Daha dengeli ve daha onurlu olabilirler. Bunun için ödüller verin. “Şimdi, sokakta nasıl yürüyeceksin? Anne'ne nasıl selam vereceksin?” Bize anlatacaklar ve çakralar hakkında da bilgi verecekler.

Normalde birini gördüğümüzde, “Çok güzel görünüyorsun” veya “Bugün çok neşeli görünüyorsun” deriz. Bu sadece dışsal bir şeydir. İçsel olanla ilgili bir soru sorun: “İyi misin?” Farklı bir ülkeden gelmişse elbisesinin güzel olduğunu söyleyin veya bunun gibi bir şey.

Güzellik, sadece temiz görünmek değil, nasıl güzel görüldüğüdür. Çevre hastalık verici olmamalıdır. Dekoratif olmalıdır. Batı'da güzellik yapaydır. Doğal bir güzellik olmalıdır. Daha doğal şeylere yönelin. Örneğin, Hindistan'da kil ile yıkanır. Çimlerde çıplak ayakla yürümek iyidir, görme yeteneğini geliştirir ve ayak kemerlerine iyi gelir.

Saçlara geceleri biraz yağ sürülmelidir. Yüz için gram unu, sabundan daha iyidir, yüzlerini yıkamak için süte batırılmış ekmek kullanın. Bu, cildi çok temizler – doğal şeyler. (*Besan veya gram unu, chana dal veya nohut unu veya kahverengi/kaala chana, nohuttan yapılan bir bakliyat unudur.*)

Askeriye benzeri kıyafetler giymemelidirler. Kıyafetler onları daha onurlu hissettirmelidir. Gri değil, renkli olmalıdır. Çiçek desenleri güzeldir, erkekler için mahkûmlar gibi kareli desenler değil. Kıyafet konusunda doğru değerleri geliştirmeleri için kıyafetleri daha ilginç hale getirin – kurallara bağlılık yok, çeşitlilik olsun.

Çocuklar, çamur karışmış gibi görünen siyah veya tozlu renkler giymemelidir.

Oje kullanmayın. Tırnaklarını boyamak için doğal bir ürün olan kına kullanın. Kızlar bilezik takmalıdır. Bu, doğal olarak onların daha kadınsı olmalarına yardımcı olur. Bir kız, erkek gibi davranmaya çalışıyorsa, onu olması gerektiği hale getirin – kot pantolon giymemelidir.

Çocuklarla aarti yapın. Ritim duygusunu ve şarkı söylemeyi geliştirmek için bol bol müzik dinletin. Melodiyi tutturarak şarkı söylemek önemlidir – hayalperest, uçuk bir dünya yaratmayın. Onları hayal dünyasında bırakmayın. Onlara gerçekliği gösterin. Şair olabilirler, ama Blake gibi gerçek imgeler kullanın.

Başkalarını takdir etmek için diğer ülkelerin kıyafetlerine bakın. Farklı ulusal kostümleri olan bir oyuncak bebek koleksiyonu olması güzel olur.

Çocukları uluslararası bir okulda olduğu gibi farklı kostümler giydirin. Onlara kendi dillerinde teşekkür etmeyi öğretin, böylece çocukların bakış açıları genişler.

Çocuklar çocuk gibi olmalı, çocukluklarında onlar yetişkin gibi davranmaya zorlanmamalı. Yetişkinler manipüle eder. Çocuğun masumiyetini geliştirin. Çocukların önünde Bayan Thatcher veya Güney Afrika hakkında konuşmayın, Çin'de çocuklara nasıl davranıldığını, Rus çocuklarının nasıl giyindiğini anlatın. Çocukların kıyafetlerinin fotoğraflarını birbirinize gönderin.

“Benim” kelimesine dikkat edin. Örneğin, onların her zaman aynı koltuğa oturmalarına izin vermeyin. “Bizim” ve ‘biz’ deyin.

Bu yaşta yaratıcıdırlar – örneğin resim yaparlar. “Şimdi kötü bir adam değil, bir Sahaja Yogi resmi yapalım. Şimdi çiçekler yap.” Onlara istedikleri her şeyi yapmalarına izin vermeyin, rehberlik edin, aksi takdirde daha sonra talimatları alamazlar. Bu serbest meslek değildir. Onlar henüz büyümüş değiller. Onlara talimat verin, onlar da almayı öğreneceklerdir.

Başkalarını memnun etmeyi, başkalarına ve büyüklerine nazik davranmayı öğrenmeleri gerekir.

Kavga ediyorsa, “Bu benim” diyorlarsa, onu alın. Her zaman yerine koyun ve “Bu annene ait” deyin.

Görünür davranış iyileşmelerine dikkat edin ve vibrasyonların iyileşip iyileşmediğini kontrol edin. Bu sadece yüzeysel olabilir.

Cezalandırma – asla herkesin önünde cezalandırmayın. Asla bağırmayın. Onlara söyleyin. Üç kez uyarıda bulunun, dördüncü ve beşinci kez olursa, başkalarının önünde cezalandırın.

Kurnazlığa dikkat edin. Kurnazlık veya sinsi davranışlara kesinlikle izin vermeyin. Kurnazlık ve masum yaramazlık vardır. Masum yaramazlık, çok tatlıdır. Kurnazlık kasten incitmektir. Kurnazlık oyun oynamaya başlamaktır. Masum yaramazlık iyidir.

Ancak başkalarını korkutmamalıdırlar. Örneğin, kertenkeleler veya yılanlar, örümcekler, hamamböcekleri, sivrisinekler, böcekler, bunlar kötü hayvanlardır – bunu onlara söyleyin. Ancak kedicikler ve civcivler gibi tatlı şeyler iyidir. Köpekler güzeldir, ancak üzerlerindeki keneler ve parazitler kötüdür. Onlara neyin kötü, neyin iyi olduğunu söyleyin.

Onlara dikenlerin çiçekleri nasıl koruduğunu anlatın. Dikenler, çiçeğin içinde değildir. Dikenlerin nasıl koruduğunu anlatın. Onlar canlıdır.

Başkalarına ve sevimli hayvanlara ilgi ve özen gösterilmesi teşvik edilmelidir.

Çocuklar masumdur. Yetişkinlerin ahlaki davranışları olmalıdır, çocukların önünde birlikte yatmamalı, sarılmamalı veya öpüşmemelidir. Çocuklar erken yaşta fikirler edinirler. Çıplaklık olmamalıdır – külotlarını çıkarırlarsa, “Yazık, yazık, yazık.” Utanç duygusunun kafalarına yerleşmesine izin verin.

Bir çocuk aşırı hareketliyse, bununla ilgilenin, sağ tarafı aşağıya gelecek şekilde yatırın. Teknikleri kullanın. Gulkand karaciğer sorunlarına çok iyi gelir, pembe gül yaprakları şekerle kaynatılarak kristalleştirilir. Karaciğere buz da koyun. (Gülkand, gülün taç yaprakları ve şeker kullanılarak hazırlanan içecek veya tatlıdır. Bazı kaynaklarda gülbeşeker – gül yaprağı ile yağılan macun kıvamında bir reçel- ile aynı olduğu yazılmaktadır.)

Dişlerini fırçalamalı, diş etlerini de ovmalılar.

İçmek için vibrasyonlu kullanın, her yere vibrasyonlu şeker serpin.

Fotoğraflara sırtlarını dönmemelerini öğretin. Biz ne kadar saygılı olursak, onlar da o kadar saygılı olurlar. Onların önünde tartışmamalıyız. Bağırılmamalıyız. Onların yanında huzurlu olmalıyız. Huzur korunmalıdır.

Tatlı şeyler yaptıklarında onları bırakın, aksi takdirde kendilerini bilinçli hissederler. Tepkilerimiz güçlü olursa, bu onlar için şok edici olur. Onları aniden şok etmeyin. Çocuklara iyi, mutlu ve huzurlu bir dünya olduğunu ve gergin olmadan büyüyeceklerini göstermek, onları daha çok cesaretlendirir. Şiddet içeren hikâyelerden kaçının.

Onlara keskin nesnelere vermeyin. Metal masanın köşesi gibi keskin nesnelere dikkat etmeleri gerektiğini gösterin.

Bahçede daha fazla kaydırak ve oyuncak olsun.

Sevgi ve zekâ arasında denge olmalı.

Her şeyi sevgiyle ve zekice halledin. Yaramaz çocukları zekânızı kullanarak düzeltin, ama çocuğun onu sevdiğinizi bilmesi gerekir.

Okul binaları güzel olmalı. Çocuk estetik duygusunu çevresinden alır. Bina sanatsal veya etnik olabilir, ama atmosferi kesinlikle dharmik olmalıdır.